
Препоръка (2004)16 на Комитета на министрите към държавите-членки относно правото на отговор в новата медийна среда [1]

(приета от Комитета на министрите на 15 декември 2004 на 909-та среща на министрите)

Комитетът на министрите съгласно условията на чл.15в от Устава на Съвета на Европа, Имайки предвид, че целта на Съвета на Европа е да постигне по-голямо единство между държавите-членки, за да бъдат защитени и претворени идеалите и принципите, които са тяхно общо наследство;

Припомняйки своята Резолюция (74)26 относно правото на отговор – мястото на индивида по отношение на печата, чиито разпоредби трябва да се прилагат по отношение на всички медии;

Отбелязвайки, че от приемането на тази резолюция са настъпили редица значителни технологични промени, изискващи промяна на текста, които да го приведат в съответствие с настоящото положение на медийния сектор в Европа;

Припомняйки по-нататък, че Европейската конвенция за трансгранична телевизия се отнася не само за правото на отговор, но също и за други подобни правни и административни средства;

Потвърждавайки отново, че правото на отговор трябва да защитава всяко юридическо или физическо лице от всяка информация, представяща неверни факти относно това лице и засягаща неговото право и имайки предвид следователно, че разпространението на мнения и идеи трябва да остане извън обсега на препоръката;

Имайки предвид, че правото на отговор е особено подходящо възмездително средство в он-лайн среда благодарение на възможността за незабавна поправка на оспорваната информация и техническата лекота, с която отговорите от съответните лица могат да бъдат прибавени към нея;

Приемайки също така, че е в интерес на публиката да получава информация от различни източници и по този начин да бъде гарантирано правото ѝ да получава пълна информация;

Признавайки, че правото на отговор може да бъде осигурено не само чрез законодателни мерки, но и чрез мерки за съвместно регулиране и саморегулиране;

Подчертавайки, че правото на отговор не отменя възможността чрез други средства да се защитят правото на лично достойнство, чест, репутация или личен живот, когато са засегнати от медиите;

Препоръчва на правителствата на държавите-членки да проучат и ако е необходимо да въведат във вътрешното право или практика правото на отговор или всяка друга равносилна мярка, която позволява бърза поправка на неточната информация, поднесена в традиционната или в он-лайн медийна среда, като спазват следните минимум принципи, които могат да бъдат съобразени с особеностите на всеки вид медия.

Определения

За целите на тази препоръка:

Понятието „медия“ се отнася до всяко средство за комуникация, което периодично разпространява сред публиката редактирана информация в традиционна или в он-лайн форма като вестници, списания, телевизионни новини и новинарски услуги по мрежата.

Минимум принципи

» Обхват на правото на отговор

На всяко физическо или юридическо лице независимо от националността или адреса трябва да бъде осигурено право на отговор или равносилно възмездително средство, даващо възможност да се реагира на всяка информация в медиите, която представя неверни факти за него и засяга негови лични права.

2. Бързина

Молбата за отговор трябва да бъде отправена до съответната медия в разумно кратък срок от публикуването на оспорваната информация. Въпросната медия трябва да огласи отговора без необосновано забавяне.

3. Поместване

На отговора трябва да бъде отредено, доколкото е възможно, същото място както на оспорваната информация, за да може да достигне до същата публика и да има същото въздействие.

4. Безплатно публикуване

Отговорът трябва да бъде публикуван безплатно за съответното лице.

5. Изключения

По изключение националното право или практика може да предвидят, че молбата за отговор може да бъде отхвърлена от медията в следните случаи:

- ако обемът на отговора надвишава това, което е необходимо, за да бъде поправена оспорваната информация;
 - ако отговорът не се ограничава с поправянето на оспорваните факти;
 - ако публикацията би представлявала наказуема постъпка, би довела до гражданска отговорност на оператора или би нарушила правилата на общественото приличие;
 - ако се приеме, че противоречи на правно защитените интереси на трето лице;
 - ако съответното лице не може да докаже съществуването на легитимен интерес;
 - ако отговорът е на език, различен от езика, на който е публикувана оспорваната информация;
- ако оспорваната информация е част от достоверен доклад относно публични заседания на държавни органи или съдилища.

6. Защита на ефективното упражняване на правото на отговор

За да гарантират ефективното упражняване на правото на отговор, медиите трябва да огласят публично името и адреса на лицето, към което трябва да бъдат отправяни молбите за отговор.

За същата цел националното право или практика определят до каква степен медиите са задължени да запазят в един разумен срок копие от информацията или програмите, разпространени сред публиката, като това да бъде поне докато молбата за публикуване на отговор може да бъде подадена или докато спорът е висящ пред съдебен или друг компетентен орган.

7. Електронни архиви

Ако оспорваната информация е достъпна за публиката в електронни архиви и правото на отговор е било дадено, при възможност трябва да бъде установена връзка между тях, за да се привлече вниманието на потребителя към факта, че оригиналната информация е станала обект на отговор.

8. Решаване на спорове

Ако медията отхвърли молбата за публикуване на отговора или ако отговорът не е публично огласен по начин, който е приемлив за съответното лице, то трябва да има

възможност да отнесе спора пред съдебен или друг орган, който е компетентен да разпорежи публикуването на отговора.

[1] **Забележка** При приемането на препоръката постоянните представители на Великобритания и Словакия заявиха, че в съответствие с чл. 10.2с от процедурните правила на срещите на министрите те изразяват резервите на техните правителства да се съобразят с нея или не, доколкото тя се отнася до он-лайн услугите.